

[POCHYBNAĆ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

praet 3 sg m pochybnał. *f* pochybła.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zachwiać się; przen:

Fraza: »pochybła głowa« = ktoś utracił życie: Pochybła głowa bez dobro/ konja. Padła głowa bez dobrych towarzysów. Glosy I nr 59/2.

a) *Zwątpić [in aliqua re]: Et non infirmatus est {(nyepochibnał)} in fide: nec consideravit corpus suum emortuum [Rom 4/19; Y nie ołłabiał w wierze Wu]NT]. Glosy II nr 84/31.*

Formacje współrdzenne cf CHYBIĆ.

SBu